

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 24Csp/82/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121205127
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Berežná
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2021:8121205127.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Zuzanou Berežnou v spore žalobkyne: X. U., B.. XX.X.XXXX, O. X. U. XX/A, XXX XX L., zastúpenej: JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66, 08901 Svidník, IČO: 31954448, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, zastúpeného: Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., so sídlom 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, IČO: 47234679, o primerané finančné zadostučinenie 1 621,94 eur, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyňi sumu 124,19 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti sa žaloba z a m i e t a .

III. P r i z n á v a žalobkyňi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa žalobou doručenu súdu dňa 21.06.2021 sa voči žalovanému domáhala zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 1 621,94 eur a náhrady trov konania titulom porušenia svojich spotrebiteľských práv, ktorých sa domáhala v základnom konaní vedenom na Okresnom súde v Prešove pod sp. zn. 16Csp/204/2018.

2. V žalobe uviedla, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 16Csp/204/2018 bola v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky ako žalobkyňa v postavení spotrebiteľky úspešná. Ako spotrebiteľka si uplatňuje primerané finančné zadostučinenie za porušenie spotrebiteľských práv, keď svoje práva musela brániť v základnom konaní. Primerané finančné zadostučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať funkciu relutárnu. Ďalej uviedla, že finančné zadostučinenie požaduje vo výške 1 621,94 eur, pričom nárok zohľadňuje skutočnosť, že sa žalovaný na jej úkor obohatil o sumu 421,94 eur a v zmluve používal dve neprijateľné zmluvné podmienky, za ktoré požaduje 1 200,00 eur (t. j. za každú neprijateľnú zmluvnú podmienku 600,00 eur.

3. Žalobkyňa ako dôkaz označila rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 16Csp/204/2018 a rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co/142/2019 zo dňa 29.4.2021.

4. Žalovaný so žalobou nesúhlasil, nakoľko nárok na primerané finančné zadostučinenie považoval za nedôvodný. Uviedol, že k základným predpokladom na úspešné uplatnenie práva na primerané finančné zadostučinenie je okrem preukázania ujmy aj preukázanie, že žalovaný svojím konaním porušil súčasne ustanovenia Zákona o ochrane spotrebiteľa a osobitého predpisu. Žalobkyňa však nepreukázala,

ktoré konkrétne ustanovenie Zákona o ochrane spotrebiteľa a ktoré konkrétne ustanovenia osobitného predpisu žalovaný svojím konaním porušil. Predpokladom uplatnenia tohto inštitútu je to, aby aspoň potenciálna hrozba ujmy v dôsledku porušenia práv alebo povinností vznikla, inak nie je čo reparaovať. Predmetom konania vedeného pod sp. zn. 16Csp/204/2018 nebolo uplatnenie porušenia práv alebo povinností ale išlo výlučne o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok. Žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno ohľadne toho, že zo strany žalovaného skutočne došlo k porušeniu práv alebo povinností ustanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi, rozsudok o ktorý opiera svoj nárok nedeclaroval porušenie práv alebo povinností, ale výlučne vo svojom petíte vyhlásil neprijateľné zmluvné podmienky a zaviazal žalovaného vydať bezdôvodné obohatenie. Žalovaný na základe rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 16Csp/204/2018 uhradil žalobkyni sumu prevyšujúcu istinu poskytnutého úveru. Pokiaľ by však mal žalovaný uhradiť žalobcovi ešte umelo vykonštruované finančné zadosťučinenie, dostal by sa sám do pozície dlžníka, ktorý by uhradil žalobcovi ako spotrebiteľovi viac ako mu vrátil. Tento stav určite nemôže byť žiadúci, ani na základe európskych smerníc na ochranu spotrebiteľa, nakoľko namiesto zabezpečenia rovnosti účastníkov konania by duplicitné sankcionovanie spôsobilo vznik nerovnováhy v neprospech dodávateľa. Súčasne by sa takýmto rozhodovaním súdov podporila špekulatívnosť spotrebiteľov, ktorým by súd v prípade podania žaloby nielen vyhlásil úver za bezúročný a bez poplatkov, ale pri priznaní ešte aj ďalšieho umelo navýšeného primeraného finančného zadosťučinenia by sa z poskytovania úverov stala príjmová činnosť pre spotrebiteľov, ktorým by sa ešte aj platilo za poskytnutie úveru. Žalovaný počas celého trvania úverového zmluvného vzťahu od žalobkyne požadoval len plnenie zmluvných povinností, ku ktorým sa slobodne a vážne zaviazal pri podpise zmluvy a takého konanie nemožno vyhodnotiť ako porušenie práv a povinností žalobcu zo strany žalovaného, ktoré by zakladalo nárok na vyplatenie primeraného finančného zadosťučinenia. Poukázal, že v konaní je nevyhnutné skúmať hľadisko primeranosti uplatneného nároku.

5. Súd prejednal a rozhodol spor na pojednávaní konanom dňa 8.12.2021. V zmysle § 180 CSP pojednával v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu, ktorý svoju neúčasť ospravedlnil s ohľadom na nepriaznivú epidemiologickú situáciu, pričom súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti. Súd vykonal dokazovanie z predložených listinných dôkazov a na základe takto vykonaného dokazovania zistil tento skutkový stav:

6. Žalobca v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 16Csp/204/2018 sa voči žalovanému domáhal vydania bezdôvodného obohatenia a určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok uvedených v § 1 a § 2 Hlavy 18 úverových zmluvných podmienok k úverovej zmluve č. 4304083878 zo dňa 19.4.2013.

7. Súd I. inštancie rozsudkom zo dňa 17.10.2019 výrokom I. uložil žalovanému povinnosť vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 421,94 EUR s 5 % úrokom z omeškania ročne od 20.11.2018 do zaplatenia; výrokom II. a III. vyhovel žalobe v časti určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok a výrokom IV. priznal žalobkyni voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 30.07.2020. Krajský súd rozsudkom zo dňa 29.4.2021 sp.zn. 18Co/142/2019-126 potvrdil rozsudok vo výrokoch I. a IV. a stranám sporu nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

8. Súd I. inštancie dospel k záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru s poukazom na to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y). zák. č. 129/2010 Z.z.

9. Žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 4.000 eur, pričom žalobkyňa v jeho prospech zaplatila sumu v celkovej výške 4.421,94 eur, preto má nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 421,94 eur.

10. Súčasne dospel k jednoznačnému záveru o neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej v § 1 Hlavy 18 úverových zmluvných podmienok, ako aj zmluvnej podmienky uvedenej v § 2 Hlavy 18 úverových zmluvných podmienok.

11. Na základe takto zisteného skutkového stavu dospel súd k tomuto právnomu záveru:

12. Podľa § 3 ods.5 zák. č. 250/2007 Z.z., proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

13. Žalobca sa žalobou v zmysle ust. § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. domáha zaplataenia primeraného finančného zadosťučinenia vo výške zodpovedajúcej sume, o ktorú sa žalovaný bezdôvodne obohatil a sume vo výške 600,00 eur za každú z neprijateľných zmluvných podmienok, ktorých určenia sa v základnom konaní domáhal.

14. Odvolací súd je toho názoru, že inštitút primeraného finančného zadosťučinenia, ktorý plní pochopiteľne satisfakčnú, reparačnú i odradzujúcu funkciu v tom zmysle, že poskytuje spotrebiteľovi istú mieru odškodnenia a satisfakcie v zmysle vyššie uvedené za problémy, ktoré ako spotrebiteľ v dôsledku nekvalifikovaného postupu dodávateľa - žalovaného utrpel a zároveň má odradiť dodávateľa i poučiť ho v tom smere, aby sa podobného konania voči iným spotrebiteľom nedopúšťal, avšak z povahy tohto inštitútu zároveň vyplýva, že jeho účel nespočíva v priznávaní rovnakej sumy o ktorú by sa bol (nebyť predchádzajúceho súdneho konania) žalovaný trvalo obohatil. Ide o inštitút, ktorý má za úlohu (pri plnení odradzujúcej funkcie) sankcionovať a poučiť dodávateľa, ako si má v spotrebiteľských vzťahoch počínať a aký zmluvný základ má pre ne vytvárať. Tento inštitút nemá mať charakter likvidačný a predovšetkým neproporcionálny, pričom táto neproporcionalita by nastala v prípade, ak by sa primerané finančné zadosťučinenie rovnalo výške bezdôvodného obohatenia, ktoré pôvodne žalovaný získal. Toto bezdôvodné obohatenie totiž žalovaný už žalobcovi vydal a pokiaľ má poskytnúť spotrebiteľovi aj zadosťučinenie, nemala by jeho výška byť totožná so sumou, ktorú už spotrebiteľovi vydal (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1CoCsp/9/2021 zo dňa 15.6.2021).

15. Aplikujúc režim zákona č. 250/2007 Z. z. je potom nutné použiť jeho § 3 ods. 5, podľa ktorého spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Citované ustanovenie § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. má plniť jednak funkciu satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú. Jeho cieľom je predovšetkým odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľom. Možno ho však chápať aj ako prostriedok na vyvolanie aktivity spotrebiteľov domáhať sa ochrany svojich práv proti dodávateľom v prípadoch, kedy dodávatelia ich práva hrubým spôsobom porušujú. Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje je, že spotrebiteľ, na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia, alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/389/2015). Žiadnu inú podmienku, t. j. ani podmienku, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a aby spotrebiteľovi bola privodená konkrétna ujma, nevyžaduje. Zákonodarca pri uplatňovaní tohto nároku uľahčil spotrebiteľom dôkaznú situáciu, keď na rozdiel od nároku na náhradu škody (bezdôvodného obohatenia), je dôkazné bremeno na strane spotrebiteľa oveľa ľahšie, lebo odpadá problematické preukazovanie či už výšky škody, ujmy, príčinnej súvislosti alebo majetkového prospechu druhej strany. Preukazovanie skutočnej výšky utrpenej ujmy by bolo spravidla nereálne. Pokiaľ ide o rozsah finančného zadosťučinenia, neustanovuje žiadne kritériá, ktoré by bolo potrebné pri určení výšky zadosťučinenia zohľadniť. Jediným kritériom je primeranosť finančného zadosťučinenia. Bude preto vecou úvahy súdu, aby so zreteľom na všetky okolnosti každého jednotlivého prípadu, stanovil rozsah finančného zadosťučinenia (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.1.2019).

16. Podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán súd posúdil tak, že nevyhnutnosť ochrany spotrebiteľa je daná jeho nerovným postavením vo vzťahu spotrebiteľ - dodávateľ vyplývajúcim z nerovnováhy vyjednávacej sily, nerovnomernosti znalostí a ekonomickej neúmernosti zdrojov. Systém ochrany zavedený smernicou 93/13/EHS, ktorý bol prebratý aj do Občianskeho zákonníka, vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa nachádza v nerovnom postavení voči predávajúcemu alebo poskytovateľovi z hľadiska jeho vyjednávacej sily, z hľadiska úrovne informovanosti, čo ho vedie k tomu, že pristúpi na podmienky vopred vytvorené predávajúcim alebo poskytovateľom bez toho, aby mohol ovplyvniť ich obsah. V týchto vzťahoch je práve dodávateľ vo fakticky výhodnejšom postavení, pretože má odbornú prevahu nad spotrebiteľom, ktorému svoje služby poskytuje.

17. Žalobca ako spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami v spotrebiteľskej zmluve a tiež má právo domáhať sa, aby sa dodávateľ zdržal protiprávneho konania, odstránil protiprávny stav a za podmienky, že si na súde úspešne uplatní porušenie práva, alebo povinnosti stanovenej zák. č. 250/2007 Z.z. alebo osobitnými právnymi predpismi, ktorými je aj zákon o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. a § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a má právo aj na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva, alebo povinnosti zodpovedá.

18. Vykonaným dokazovaním súd považuje za preukázané, že žalobca si úspešne v konaní vedenom pod sp. zn. 16Csp/204/2018 voči žalovanému uplatnil porušenie svojich spotrebiteľských práv preukázaním, že na jeho strane vzniklo bezdôvodné obohatenie prijatím úhrad nad istinu poskytnutého úveru a zároveň, že do úverových zmluvných podmienok zapracoval neprijateľné zmluvné podmienky, čím došlo k naplneniu hypotézy na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle ust. § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z.

19. Nárok na primerané finančné zadosťučinenie nie je závislý od okamihu uzatvorenia spotrebiteľskej zmluvy. Pri posudzovaní predmetného nároku je potrebné podrobiť prieskumu a vyhodnotiť, či v danom zmluvnom vzťahu existovala už len hrozba vzniku ujmy. Pre priznanie daného nároku nie je relevantné, či ku vzniku ujmy aj reálne došlo alebo nie. Na to, aby všeobecný súd priznal spotrebiteľovi nárok na primerané finančné zadosťučinenie úplne postačuje len samotná existencia hrozby ujmy počas účinnosti zák. č. 250/2007 Z.z. (rozsudok Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 20Co/192/2016, 7Co/78/2017, 25Co/59/2017 a 24Co/73/2017).

20. Keďže žalovaný preukázateľne porušil práva žalobcu ako spotrebiteľa, súd považoval nárok žalobkyne na primerané finančné zadosťučinenie za dôvodný, avšak iba čiastočne.

21. Za daného stavu s ohľadom na porušenie práv žalobcu zo strany žalovaného, ktorých ochrane sa úspešne domohol na súde, je nárok žalobcu na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia dôvodný. Žalobca v základnom konaní bol nútený podniknúť kroky na ochranu svojich spotrebiteľských práv, pričom samotné súdne konanie je stresujúcim faktorom odôvodňujúcich priznanie finančného zadosťučinenia. Žalobca však svoj nárok na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia odôvodnil len svojou úspešnosťou v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky a tým, že si uplatňuje satisfakciu za porušenie jeho práva ako spotrebiteľa, ktoré bol nútený brániť. Neuviedol, či konanie žalovaného a následne domáhanie sa vydania bezdôvodného obohatenia súdnou cestou viedlo k vzniku aj iných negatívnych dôsledkov v jeho súkromnom a spoločenskom živote. Takýmito negatívnymi dôsledkami, resp. nepriaznivými okolnosťami prípadu, ktoré by mohli vzniknúť v súvislosti s nekalým konaním žalovaného je napr. vznik nepriaznivej majetkovej a sociálnej situácie v konkrétnom čase, odkázanosť na iných alebo psychická záťaž (rozsudok Krajského súdu v Prešove 17CoCsp/25 a 32/2020).

22. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame finančné vyčíslenie, keďže má vyjadrovať satisfakciu (v zmysle odškodnenia) za stav, keď sa spotrebiteľ musel obrátiť na súd a žiadať o ochranu svojich práv. Primeraným finančným zadosťučinením sa odškodňuje ujma nemateriálnej povahy, preto nie je možné prihliadať iba na priznané bezdôvodné obohatenie, ale je potrebné zohľadniť aj iné skutočnosti.

23. V danom prípade súd považoval za spravodlivé priznať primerané finančné zadosťučinenie vo výške 124,19 Eur s poukazom na okolnosti prípadu a viacnásobné porušenie spotrebiteľských práv žalobkyne.

Pri výpočte vychádzal zo skutočností, že zo strany žalovaného došlo k vydaniu bezdôvodného obohatenia, pochybenia žalovaného v boli závažné, avšak v porovnaní s inými prípadmi nedošlo u žalobkyne k priamym vyhrážkam a zastrášaniam zo strany dodávateľa. Na základe uvedeného je súd toho názoru, že priznaná suma primeraného finančného zadosťučinenia zodpovedá svojmu účelu a je adekvátne ako morálna satisfakcia pre žalobkyňu. Na záver súd pripomína, že inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemá slúžiť na obohatenie spotrebiteľa, ani kompenzáciu jeho majetkovej škody, ale ide o nárok, ktorým sa reparuje ujma nemateriálnej povahy a musí zostať na úrovni a funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany.

24. Lehotu na plnenie určil súd v súlade s § 232 odsek 3 veta prvá Civilného sporového poriadku v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku, nezistiac dôvody pre určenie dlhšej lehoty.

25. Podľa § 255 odsek 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

26. Súd priznal žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v plnej výške napriek tomu, že jej nepriznal požadovanú sumu primeraného finančného zadosťučinenia a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. V danom prípade výška nároku závisela od úvahy súdu. Úvaha súdu sa týkala skutkových okolností, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie o výške priznaného plnenia, nie čo do základu uplatneného nároku, ten bol daný. Základná sadzba tarifnej odmeny advokáta sa pritom vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia (na porovnanie rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co 20/2017 zo dňa 05.05.2017).

27. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku podľa § 262 odsek 2 Civilného sporového poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prešov.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku. Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku.

V Prešove dňa 8.12.2021